

den Kendsgerning, at dette Lovforslag i Modsætning til de allerfleste Lovforslag, der behandles her i Rigsdagen, gælder alene for Færøerne.

Bærentsen: Jeg kunde paa min Valgkreds' Vegne føle mig smigret over den Interesse, som dette Lovforslag har vakt, men jeg vilde unægtelig paa Valgkredsens Vegne have været gladere, om Sagen ikke havde vakt saa stor Interesse. Thi den Interesse, der har gjort sig gældende, har ikke gjaldt den Kreds, jeg repræsenterer, men derimod Kongerigets øvrige Kredse. Ved Behandlingen af denne Sag vilde det vist være rigtigt ikke at se saa meget paa, hvad der skal gælde i de øvrige Landstingskredse, som paa, hvad der skal gælde i den By, dette Forslag angaar.

Jeg skal først berøre de Udtalelser, der kom fra det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst). Det ærede Medlem gjorde gældende, at det vilde være urigtigt at gaa ind paa dette Forslag, fordi det formentlig kunde give visse separatistiske Tendenser paa Færøerne Vind i Sejlene. Jeg ønsker ikke at komme langt ind paa dette Spørgsmaal, det forekommer mig egentlig at ligge langt uden for denne Sag, men jeg tror, at det ærede Medlem vil have ret ondt ved at bevise Rigtigheden af, hvad han gjorde gældende om, at der virkelig for Tiden er separatistiske Tendenser deroppe. Særlig tror jeg, at det vil være at gøre Færøernes Lagting stor Uret, hvis man vil rette en Beskyldning i den Retning imod det. Som den, der i denne Sal nærmest repræsenterer Lagtinget, maa jeg, hvis Sigtelsen skal være rettet mod det, bestemt tilbagevise den. Lagtinget har altid optraadt fuldt ud loyalt, og det er langt fra, at der inden for det har gjort sig noget Ønske gældende om en Særstilling i Forhold til det øvrige Kongerige, tværtimod. Lagtinget er nemlig i det hele taget gaaet ud fra den samme Grundsætning som den, det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) fremsatte, at Lovene for Færøerne, saa vidt gørligt, bør være de samme, som gælde i det øvrige Kongerige. Men man maa vel lægge Mærke til den Begrænsning: saa vidt gørligt, det er nemlig ikke gørligt at lade alle danske Love være gældende for Færøerne, alle, der kende noget til de færøiske Forhold, ere fuldt vidende herom. Og særlig hvad denne Sag angaar, har Lovgivningen altid holdt paa den Grundsætning, at man ikke kan overføre den i det øvrige Kongerige gældende kommunale Ordning til Færøerne.

I 1871—72 havde Rigsdagen et Forslag til Behandling angaaende de landkommunale Forhold paa Færøerne. Som rimeligt var, var Landkommunalloven i det øvrige Kongerige lagt til Grund blot med et meget væsentligt Forbehold i Henseende til Valgretten, idet det fra ingen Side, hverken fra Regeringens eller fra noget af Tingenes Side, var paatænkt at overføre den her gældende kommunale Ordning med Delingen i to Vælgerklasser til Færøerne. Der kendes hverken i By eller paa Land paa Færøerne noget til en Deling i Vælgerklasser, og jeg tror ikke, der vilde være 10 Stemmer deroppe for at indføre en saadan Ordning.

I øvrigt maa jeg, ligesom jeg begyndte, sige, at jeg tror, det er nødvendigt at komme til en anden Kommunalforfatning for Færøerne end den nugældende højst forældede. Det er ganske vist, at Lovforslagets Bemærkninger udtale, at det nugældende System ikke har haft positive uheldige Virkninger paa Styrelsen af Kommunen, og dette fremhævede det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) stærkt. Heri er jeg aldeles enig, jeg tror, at den nuværende Kommunalbestyrelse har brugt dette forældede System saa godt, som det kunde bruges. Men at en Ordning ikke har haft positive uheldige Virkninger for Kommunen, betyder ikke, at den er heldig, men kun, at den har kunnet lade sig bruge og ingenlunde, at den ikke trænger til en Afløser snarest mulig. Jeg haaber, at man dog ikke vil fastholde det Standpunkt at bibeholde denne Ordning fra Frederik den 6tes Tid, indtil man for hele det øvrige Kongeriges Vedkommende er bleven enig om en ny Valgordning, thi det er en paatrængende Sag at faa dette Forhold reguleret. Jeg tror ogsaa, at man i Thorshavn nærer en vis Tillid til, at Rigsdagen vil yde Kommunen Bistand paa dette Omraade. — Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds fremhævede særligt, at man kunde gaa den Vej at tage Lagtingets Forslag fra 1901 og blive ved den bestaaende Ordning paa den Maade, at man bibeholdt en Census af 4 Kr. Jeg maa i den Henseende gøre opmærksom paa, at Lagtingets Forslag gav Valgret til alle Skatteydere, der ydede en Skat af mindst 4 Kr., men det gik vel at mærke til Flertalsvalg. Det gav altsaa i Virkeligheden en mindre Betyggelse for Mindretallet end Regeringsforslaget, og det er et Forhold, som under Lagtingets Forhandling i forrige Samling blev stærkt fremhævet af mig. Jeg kan derfor sige,